

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۳/۲۵

محمد همایون همت

ترمپ د پان او پیرانگ تر منځ

د ایران جگړه: برید، گواښ، سیاسي حیثیت او اعتبار، او د وتلو د لارې پیلندی

(Strategic Impasse)

«چی گټه راخلي، ځان پرپولي؛ ملامت څوک دی؟»

مرحوم گل پاچا الفت

لنډيز

دا مقاله د امریکا، اسراییلو او ایران تر منځ د روان ناورین سیاسي، پوځي، اقتصادي او حقوقي اړخونه د ۲۰۲۶ کال د مارچ تر ۲۵ می پورې ارزوي. تر دې گړۍ پورې باوري او له څو خواوو تایید شوي خبرې سرچینې (Cross-Verified Sources) ښيي چې واشنگتن تهران ته د جگړې د درولو لپاره یوه ۱۵ مادي طرحه لېرلي، په عین وخت کې یې سیمې ته د نورو ځواکونو د استولو تیاری هم نیولی، او ترمپ د «مثبتو خبرو» ادعا کړې ده؛ خو تهران په علني ډگر کې مستقیمی خبرې رد کړې او د امریکا ادعاوې یې بی معنا بللي دي، سره له دې چې ځینو راپورونو د دې وړاندیز د لا ارزوني امکان هم یاد کړی دی.

بازارونو د جگړې او د سولې د اوازو دواړو پر وړاندې توند غبرگون ښودلی:

تېل کله پورته تللي او کله د اوربند د هیلو له کبله رابنکته شوي دي.

اروپا د جگړې د راکمولو، د هرمز د ازاد تگ راتگ، او د اوبو او انرژۍ د حیاتي ملکي تاسیساتو د نه هدف گرځولو غوښتنه کوي.

پاکستان، مصر او ترکیه د منځگړیتوب په نوو هڅو کې یاد شوي دي، او غیرلویډیځې سرچینې، لکه شینهوا، د تهران د انکار او د بازارونو د اغېز موضوع له خپلې زاویې روښانوي.

د مقالې اساسي استدلال دا دی چې ترمپ د خپلې هغې تگلارې په داسې پړاو کې ولاړ ښکاري چې زور، فشار، خبرې، بازار او متحدین ټول پکې یو ځای اغېز لري؛

نه پراخ برید ورته ارزانه دی او نه بشپړ شاتگ ورته بی بیې دی.

په بله وینا، نوموړی د پیلندی (Strategic Impasse) او د وتلو د لارې د گونگوالي (Exit Uncertainty) له حالت سره مخامخ ښکاري.

کلیدي ټکي: ایران جگړه، ترمپ، اسراییل، هرمز تنگی، اوربند، د فشار له لارې دیپلوماسي (Coercive Diplomacy)، نړیوال بازار، سیاسي حیثیت او اعتبار، نړیوال قانون

۱. مقدمه

د ایران او امریکا-اسراییلو اوسنی ناورین یوازې د توغندیو او هوايي بریدونو نوم نه دی. دا په یوه وخت کې د زور، خبرو، بازار، روایت، نړیوال مشروعیت، د متحدینو د محاسبې، او د اقتصادي فشار گډه شخړه ده. همدا علت دی چې د دې موضوع ارزونه باید یوازې په پوځي اصطلاحاتو محدوده نه وي، بلکې د رهبري، اقتصادي لگښت، متحدینو، نړیوال قانون او د وتلو د لارې له زاویې هم وکتل شي.

تر ۲۵ مارچ ۲۰۲۶ پورې شواهد ښيي چې جگړه لا نه ده ختمه شوي، خو د اوربند او معاملي موازي نښې هم شته؛ یعنې ناورین د «یوازې جگړې» له مرحلې اوښتی او د «فشار، خبرو، پوځي چمتووالي او اقتصادي ټکان» مرحلې ته داخل شوی دی.

په همدې ځای کې د «پان» او «پیرانگ» استعاره تحلیلي مانا پیدا کوي.

پیرانگ د ښکاره زور، ضرب الاجل، گواښ او برید ژبه ده؛

د پاڼو شمیره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

او پان د هغو نرمو خو اغېزمنو فشارونو نوم دی چې بازارونه، متحدین، نړیوال مشروعیت، کورني افکار او اوردمهاله لگښتونه پکې شامل دي. تر اوسه تر ټولو متوازن شننيز قضاوت دا دی چې ټرمپ اوس د همدې دواړو تر منځ ولاړ بڼکاري: که زور زیات کړي، لگښتونه لوړېږي؛ او که شاته شي، د هغه د «قاطع مشر» انځور او سياسي اعتبار تر پوښتنې لاندې راځي.

۲. د سرچینو تگلاره او د وخت روښانه پوله

دا لیکنه پر څلورو ډوله موادو ولاړه ده: لومړی، نړیوال خبري اژانسونه او بنسټیز لومړني راپورونه، لکه Reuters او Associated Press، چې د پېښو، بازارونو، رسمي دريځونو او تازه بدلونونو لپاره اصلي مواد برابروي. دوهم، هغه نړیوال مطبوعاتي راپورونه چې سياسي او تشریحي رنگ لري، لکه Washington Post او The Guardian. درېم، غیرلوېدیځې سرچینې، لکه Xinhua، چې د تهران او د سیمې د بلې زاویې تعبیر راوړي. څلورم، رسمي او نیمه رسمي ادارې او علمي سرچینې، لکه IEA، EIA، ICRC، او د جېمز فیرون علمي اثر، چې د نظري او حقوقي تشریح لپاره کارول شوي دي. د دې مقالې ټول نوي معلومات د ۲۰۲۶ کال د مارچ تر ۲۵مې پورې تازه او ارزول شوي دي. له همدې امله، هر هغه تحول چې له دې وخت وروسته رامنځته شوی وي، په دې نسخه کې نه دی داخل شوی. په دې مقاله کې «باوري او له څو خواوو تايد شوي سرچینې» هغو راپورونو ته ویل شوي چې لږ تر لږه د دوو یا څو باوري خپرو ل شوو سرچینو له لارې یې اصلي ټکی یو له بل سره سمون خوري. دا لاره د یوې واحدې سرچینې له تبلیغاتي یا نیمګړي لوست څخه د ژغورنې لپاره غوره شوي ده.

۳. نظري چوکاټ: د فشار له لارې دیپلوماسي، عامه شاتګ، او پلېنډی

له نظري پلوه، دا مقاله د درېیو بنسټیزو مفاهیمو په رڼا کې لوستل کېږي: د فشار له لارې دیپلوماسي (Coercive Diplomacy)، د عامه شاتګ سياسي بیه (Audience Costs)، او پلېنډی (Strategic Impasse). د فشار له لارې دیپلوماسي هغه حالت دی چې دولت له ګواښ، محدود ځواک او خبرو څخه یو ځای کار اخلي څو مقابل لوری امتیاز ته اړ کړي. د عامه شاتګ سياسي بیه هغه زیان ته ویل کېږي چې یو مشر یې د سختې ژبې او بڼکاره ګواښ وروسته، د شاتګ په صورت کې، په کورني سیاست کې ویني. پلېنډی بیا هغه حالت دی چې پکې نه بشپړ برید ارزانه وي او نه بشپړ شاتګ بېبې. دلته د جېمز ډي. فیرون یادونه مهمه ده.

فیرون، چې د سټینفورډ پوهنتون د سياسي علومو استاد دی، په خپل مشهور اثر کې لیکي: «A leader who backs down suffers audience costs». یعنې هغه مشر چې د علني شخړې په جریان کې شاته شي، سياسي بیه پري کوي.

همدا خبره د ټرمپ د اوسني چلند د شننې لپاره یوه مهمه نظریه برابروي. د ټرمپ د تېر سياسي چلند په شاتګیزه کتنه (Retrospective View) کې هم دا بڼه بیا بیا لیدل شوې چې نوموړي له لوړ غږ، شدیدو ګواښونو او تبلیغاتي فشار څخه کار اخیستی، خو وروسته یې په ځینو مواردو کې د بازار، متحدینو او سياسي لگښتونو له امله خپل دریځ ځنډولی، نرم کړی، یا بیرته تنظیم کړی دی. له همدې امله، د ایران په اوسني ناورین کې هم د هغه توند بیانونه باید یوازې د حتمي اقدام نښه ونه ګڼل شي، بلکې د فشار، امتیاز غوښتنې او تاکتیکی شاتګ د ګډ سبک په رڼا کې ولوستل شي.

۴. وروستي بدلونونه:

د ۱۵ مادو طرحه، د ایران عامه انکار، او شالیدي ارزونه تر ټولو مهم نوی بدلون دا دی چې واشنگټن تهران ته د جګړې د درولو لپاره یوه ۱۵ مادې طرحه لېږلي ده. د Reuters او Washington Post د ۲۵ مارچ راپورونه ښيي چې په دې طرحه کې د غني شوو یورانیمو ایستل،

د غني کولو درول، د توغندیز پروگرام محدودول، له سیمه‌ییزو ډلو د ملاتړ کمول، د هرمز د لارې عادي کول، او په بدل کې د بندیزونو د نرمولو یا پورته کولو بحث شامل دی. خو د دې تر څنګ تهران په علني ډګر کې د خبرو ادا رد کړي ده. د Reuters او Xinhua د راپورونو له مخې، ایراني چارواکو د امریکا ادعاوي «بي‌معنا» بللې، او حتی یو پوځي ویاند ویلي چې امریکا «له خپل ځان سره خبرې کوي». سره له دې، Reuters دا هم یادونه کړې چې یو لورپوري ایراني چارواکي د امریکا د وړاندیز د لا ارزول کېدو خبره کړې ده. نو دقیق او عامي تعبیر دا نه دی چې «ایران مطلق او وروستی رد» کړی؛ بلکې سم تعبیر دا دی چې تهران په ښکاره رد کوي، خو په شالید کې د ارزونې او غیرمستقیم تماس دروازه لا بشپړه نه ده تړلې. همدا ظرافت د ناورین د لوست لپاره ډېر مهم دی.

۵. د ایران خپل شرایط: یوازې انکار نه، بلکې مشروطه معامله

Associated Press او نورو سرچینو بڼدلي چې ایران یوازې د امریکا طرحه نه ده رد کړې، بلکې خپل متقابل شرایط یې هم وړاندې کړي دي: د بریدونو بندېدل، د نه‌تعرض تضمین، د تاوان موضوع، او د هرمز په اړه خپل دریځ. همدا تکی ښيي چې تهران یوازې «نه» نه وايي؛ بلکې د جګړې د پای او د راتلونکي نظم لپاره په لوړه بیه معامله غواړي. له همدې امله، د ایران دریځ باید یوازې د خبرو ضد دریځ ونه ګڼل شي؛ بلکې د امتیاز، ضمانت، وخت‌اخیستنې، او روایتی مشروعیت د ساتنې له منطق سره ولوستل شي. تهران غواړي وښيي چې د زور تر سیوري لاندې نه تسلیمېږي، او هره ممکنه معامله باید د «شکست» نه، بلکې د «شرطي درېدنې» په بڼه تعبیر شي.

۶. د امریکا موازي لاره: خبرې، پوځ، او د فشار دوام

د سولې د طرحې تر څنګ د امریکا پوځي فشار هم روان پاتې دی. AP راپور ورکړی چې له ۶۰۰۰ څخه زیات امریکایي سرتېري، پکي پاراتروپران او سمندري ځواک هم شامل، سیمې ته استول کېږي؛ Reuters او Washington Post هم د زیات پوځي چمتووالي او د ځنډول شوو احتمالي بریدونو یادونه کړې ده. دا ټول ښيي چې خبرې له پوځي فشار څخه بېلې نه دي؛ بلکې یو ځای پر مخ رواني دي. همدا موازي تگلاره د فشار له لارې دیپلوماسی عملي بڼه ده: یو لاس کې د جګړې د پراخېدو ګواښ، او بل لاس کې د معاملي وړاندیز. خو همدا کار په عین وخت کې د باور ستونزه هم زېږوي؛ ځکه مقابل لوری فکر کوي چې ښایي خبرې یوازې د فشار د بشپړولو لپاره وي، نه د عادلانه جوړجاړي لپاره.

۷. پاکستان، مصر او ترکیه: منځګړیتوب که د وخت اخیستنې دهلیز؟

په تازه راپورونو کې پاکستان، مصر او ترکیه د منځګړیتوب په لړۍ کې په څرګند ډول یاد شوي دي. Reuters، AP او Washington Post ښيي چې ۱۵ مادي طرحه د پاکستان له لارې رسول شوي، او ممکنه کتنې یا غیرمستقیم تماسونه هم په پاکستان یا ترکیه کې مطرح شوي دي. مصر هم د اوربند د هڅو له بهیره بهر نه دی.

دا منځګړیتوبونه دوه ماناوې لری لای شي: یا رښتینی دیپلوماتیک دهلیز جوړوي، او یا د جګړې د پراخېدو تر څنګ د وخت اخیستنې، بازار ارامولو او سیاسي تنفس وسیله ګرځي.

د پاڼو شمېره: له 3 تر 7

تر اوسه شواهد ښيي چې دواړه ماناوې يو ځای موجودې دي: نه بشپړ پرمختګ ښکاري او نه بشپړ بن بست.

۸. د اسراییلو رول:

موازي ائتلاف که جلا ستراتيژیک حساب؟

د دې ناورين په لوست کې اسراییل يوازي د امريکا تر سيوري لاندې نه شي خلاصه کېدای. Washington Post او AP دواړه ښيي چې اسراییل خپل عمليات روان ساتلي، په ځانګړي ډول په ايران او لبنان کې، او د سياسي جوړجاړي پر وړاندې يې شک او احتياط ښکاره کړی دی. دا معنا لري چې د واشنگټن او تل ابیب تر منځ تاکتيکي همغږي شونې ده، خو د جګړې د پای، د خطر د منلو کچې، او د وتلو د لارې په تعريف کې ممکن توپير موجود وي.

همدا ټکی مهم دی:

امريکا ښايي د فشار او خبرو موازي تگلاره تعقيب کړي، خو اسراییل ممکن د دوامدار پوځي فشار له منطق سره لا زيات نږدې وي.

که دا توپير ژور شي، نو ناورين به لا پېچلی شي؛ ځکه يو لوری د معاملي دروازه نيمه پرانېستي ساتي او بل لوری ښايي د مادي او امنيتي ضربي ژبه ترجيح کړي.

۹. دلته «وسله» څه معنا لري؟

په دې مقاله کې د «وسلې استعمال» بحث په اصلي ډول د عادي پوځي ځواک، د بنسټيزو تاسيساتو د فلج کولو، او د انرژۍ د فشار پر محور ولاړ دی، نه د اټومي بريد پر محور. تر ۲۵ مارچ ۲۰۲۶ پورې، په باوري خپرو شوو سرچينو کې داسې کوم کره سند نه ښکاري چې امريکا يا اسراییل دې د مګرې د مستقيمي اټومي وسلې د کارولو پر درشل ولاړ وي.

خو له دې سره سره، د انرژۍ، برېښنا، اوبو او نورو حياتي ملکي بنسټونو پر ضد جګړه خپل جلا خطرونه لري. د سره صليب نړيواله کمېټه ټينګار کوي چې د اوبو او انرژۍ سيستمونه د خلکو له بقا، روغتيا او ملکي ژوند سره تړلي دي، او د توپير، تناسب او احتياط اصول پرې لازم دي.

۱۰. د هرمنز تنګي وزن:

سيمه ييزه لاره که د نړۍ اقتصادي عصب؟

هرمنز يوازي يوه سمندري لار نه ده؛ دا د نړيوال اقتصاد له مهمو اعصابو څخه ده. د انرژۍ نړيواله اداره وايي چې په ۲۰۲۵ کال کې په اوسط ډول هره ورځ شاوخوا ۲۰ ميليونه بېرله نفت او د نفتو اړوند توکي له همدې تنګي تېر شوي، او د سمندري نفتو د نړيوالي سوداګرۍ شاوخوا يوه څلورمه برخه پر همدې لاره ولاړه ده. د امريکا د انرژۍ د معلوماتو اداره هم هرمنز د نړۍ له مهمو تېلي بندو نقطو څخه ګڼي. Reuters او Guardian ښيي چې د جګړې او د هرمنز د بندېدو يا نيمه بندېدو هره نښه د تېلو، ګازو، بار وړلو، بيمې، او حتی د خوړو او سرې بازارونه لږزولي دي. همدا لامل دی چې بازارونه د هرې جګړه ييزې اوازې او هرې ديپلوماتيکې ښې پر وړاندې سخت او فوري غبرګون ښيي.

نو د انرژۍ پر تاسيساتو فشار يوازي سيمه ييزه موضوع نه ده؛ بلکې له نړيوال انفلاسيون، د توليد له لګښت، د لېږد-راليږد له بيو، او د خوړو له نرخونو سره مستقيم تړاو لري.

۱۱. بازارونه څه وايي؟ د جګړې او خبرو تر منځ د بيو ژبه

په تېرو څو ساعتونو کې د Reuters راپورونو وښودله چې د اوربند او خبرو د هيلو له امله تېل راکښته شوي او ستاګونه پورته شوي، خو دا ارامي لا هم نازکه ده.

Reuters د ۲۵ مارچ په بازاريزو راپورونو کې ښودلې چې وال سټريټ او نور نړيوال بازارونه د کمزوري خوشيښۍ له امله پورته تللي، خو لا هم دا ويره شته چې که خبرې ماتې شي، د انرژۍ نوی شاک به راشي.

له همدې امله، د بازار د لنډمهاله نرمېدو مانا دا نه ده چې ناورين حل شوی دی؛

بلکې سم تعبير دا دی چې بازارونه د يوې ممکنه معاملي امکان قيمتوي، نه د قطعي سولې واقعيت.

د پاڼو شمېره: له 4 تر 7

۱۲. خليجي وېره او د غلطي محاسبي خطر

Reuters په يوه مهم راپور کې يادونه کړې چې د خليج هېوادونو خبرداري، د ايران د «نامحدود غبرگون» گواښ، او د انرژۍ او اوبو د حياتي بنسټونو د هدف گرځېدو وېره د ترمپ د ځنډ او نرمښت له مهمو لاملونو څخه وه. دا ټکي د ناورين په واقعي محدودونکو کې ډېر مهم دي؛ ځکه پکې يوازي واشنگټن او تهران نه، بلکې ټول خليجي چاپېريال د خطر د لگښت برخه گرځي.

يعني که جگړه له محاسبي ووځي، نو تاوان به يوازي د دوو اړخونو تر منځ نه وي؛ بلکې د سيمي د اوبو، انرژۍ، بندرونو، صادراتو او نړيوال اقتصاد پر اعصابو به وويشل شي. همدا هغه نرم فشار دی چې د «پان» په استعاره کې يې مانا روښانه کيږي.

۱۳. پلپندۍ، لاربندي، او د وتلو د لارې گونگوالی

د دې مقالې د مرکزي استدلال د لا روښانتيا لپاره اړينه ده چې د درېيو نژدې مفاهيمو تر منځ توپير وشي: پلپندۍ (Strategic Impasse)، لاربندي (Deadlock)، او د وتلو د لارې گونگوالی (Exit Uncertainty). لاربندي هغه حالت ته ويل کېږي چې پکې دواړه خواوې تقريباً په بشپړ بند کې وي، د حرکت واقعي فضا تنگه وي، او نه عملي پرمختگ شونی وي او نه شاتگ.

خو پلپندۍ تر لاربندي يو څه توپير لري:

په پلپندۍ کې حرکت شته، گواښ شته، خبرې شته، د فشار امکانات شته، او پوځي چمتووالی هم شته؛ خو سره له دې، د حل معتبره، ارزانه او د منلو وړ لاره نه ښکاري.

د وتلو د لارې گونگوالی بيا هغه حالت ته اشاره کوي چې پکې شاتگ، معامله، يا موقت نرمښت نظري امکان لري، خو لا تر اوسه نه سياسي روښانتيا لري، نه ستراتيژيک اطمینان، او نه د ټولو ښکېلو لوريو لپاره د منلو وړ بڼه. د ايران اوسنی ناورين تر بشپړې لاربندي زيات د پلپندۍ او د وتلو د لارې د گونگوالي بڼه لري.

۱۴. حقوقي او اخلاقي اړخ

د نړيوال قانون له نظره، د اوبو، انرژۍ او نورو حياتي ملکي تاسيساتو هدف گرځول درنې پوښتنې راپورته کوي. د سره صليب نړيواله کمېټه په خپلو حقوقي ليکنو کې روښانوي چې ملکي شیان په عمومي ډول نه شي هدف کېدای، مگر هغه وخت چې د پوځي هدف معيارونه پوره کړي؛ او آن په هغه صورت کې هم د توپير (Distinction)، تناسب (Proportionality)، او احتياط (Precaution) اصول بايد مراعات شي.

اروپايي اتحاديې هم د ۱۹ مارچ په بروکسل کې د انرژۍ او اوبو د حياتي مرکزونو پر ضد د بريدونو د درولو غوښتنه وکړه او د هر مز د ازاد تگ راتگ ملاتړ يې وکړ. دا ځکه مهمه ده چې دا ډول مرکزونه يوازي تخنيکي يا پوځي مانا نه لري؛ بلکې د خلکو له ژوند، روغتيا او ورځني بقا سره تړلي دي.

نو غوره او دقيق حقوقي تعبير دا دی چې:

د نړيوال قانون د رعايت جدي پوښتنې راپورته شوي دي، نه دا چې د هر جزئيات په اړه وروستی قضايي ثبوت لا بشپړ شوی وي.

۱۵. تحليلي پايله

تر ۲۰۲۶ کال د مارچ تر ۲۵ مې پورې، له څو باوري سرچينو سره سنجول شوي څېړنې شوي مادي دا نه ښيي چې امريکا د مستقيمي اتومي وسلې د استعمال پر درشل ولاړه ده؛ خو دا حتماً ښيي چې د عادي پوځي فشار، د انرژۍ د فلج کولو د گواښ، او د خبرو د فشار گډه تگلاره روانه ده.

ايران په علني ډگر کې مستقيمي خبرې ردوي، خو د طرحې د لا ارزونې ښيي هم شته؛

امريکا موازي فشار او ديپلوماسي پر مخ وړي؛

بازارونه هره نوي اشاره په شدت سره تعقيبوي؛

او منځگړي هېوادونه د ديپلوماتيک دهليز د ژوندي ساتلو هڅه کوي.

په همدې دليل، تر ټولو متوازن قضاوت دا دی چې ترمپ د خپلې تگلارې په داسې پلپندۍ (Strategic Impasse) کې راگير ښکاري چې درې فشارونه ورباندې يو ځای ناست دي:

پوځي-سياسي فشار، اقتصادي-بازاري فشار، او انتلافي-حقوقي فشار.

دلته د «پان او پيرانک» استعاره يوازي ادبي ښکلا نه ده؛ بلکې د ناورين د اصلي منطق تشریح ده.

پيرانک د ښکاره زور ژبه ده،

او پان هغه نرم فشار دی چې په اوږدمهال کې د زور خاوند هم محدودوي. همدارنگه، نوموړی د وتلو د لارې له یوه ګونګ حالت (Exit Uncertainty) سره هم مخ دی؛ یعنې هغه لار چې باید د ناورین د مدیریت لپاره وکارول شي، لا تر اوسه نه سیاسي روښانتیا لري او نه ستراتیژیک اطمینان.

۱۶. پایله

اوسنی روان ناورین نه بشپړه جګړه بیزه بریا بڼې او نه نهایې سوله؛ بلکې د زور، احتیاط، بازار او نیمګړې دیپلوماسۍ ګډه مرحله انځوروي. امریکا د سولې طرحه استوي، خو ځواک هم لېږي؛ ترمپ د پرمختګ ادعا کوي، خو ایران یې ردوي؛ بازارونه د اوربند پر اواز نه نرمېږي، خو د میداني واقعیت له امله بېرته سختېږي؛ او پاکستان، مصر، ترکیه او نور منځګړي هڅه کوي چې د جګړې او معاملي تر منځ یوه نړۍ لار ژوندۍ وساتي. دا ټول په ګډه بڼې چې ناورین اوس د «یوه اړخیز تحمل» له ساده منطق څخه وتلی او د څو اړخیزې پلپندۍ مرحلې ته ننوتی دی.

په همدې ځای کې د مرحوم گل پاچا الفت هغه کرښه ژوره سیاسي مانا پیدا کوي: «چې ګټه رالځي، ځان پرېږلي؛ ملامت څوک دی؟»

دا پوښتنه یوازې د یوه شخص په اړه نه ده؛ بلکې د هغې تګلارې په اړه هم ده چې فشار ته یې د قانون، احتیاط او اوږدمهالي محاسبې پر ځای لومړیتوب ورکړ. کوم فشار چې د امتیاز وسیله بلل کېده، هماغه اوس د پرېکړه‌کوونکي د پلپندۍ، د وتلو د لارې د ګونګوالي، او په ځینو برخو کې د لار بندۍ سبب ګرځېدلی دی. افغانان په ولسي خوږه ژبه وايي: خپله خوله هم کلا ده او هم بلا.

دغه ولسي خبره د دې مقالې له علمي پایلې سره په ژوره مانا نښلې: کله چې سیاست د سنجش پر ځای په مبالغې، فشار، تکیر او احساساتو تکیه وکړي، نو بیا هماغه مؤثره وسیله چې د بریا لپاره کارېږي، بېرته د ناورین پلپندۍ ګرځي.

سرچینې او ماخذونه

۱. Reuters. 19 March 2026. EU leaders call for moratorium on strikes against energy and water facilities in Middle East.
۲. Reuters. 24 March 2026. Gulf warnings and fears of miscalculation preceded Trump's pause in Iran showdown.
۳. Reuters. 24 March 2026. Oil prices drop 4% as U.S. proposes 15-point plan to Iran for peace.
۴. Reuters. 25 March 2026. Iran still reviewing U.S. proposal despite negative initial response, senior Iranian official says.
۵. Reuters. 25 March 2026. Morning Bid: Deal, or no deal?
۶. Reuters. 25 March 2026. Wall Street advances as investors hopeful of Mideast de-escalation.
۷. Reuters. 25 March 2026. Iran military spokesperson says U.S. is negotiating with itself, state media.
۸. Associated Press. 25 March 2026. Iran rejects U.S. ceasefire plan, issues its own demands as strikes land across the Mideast.
۹. Associated Press. 25 March 2026. What we know and don't know about the Iran war negotiations.
۱۰. Washington Post. 23 March 2026. Trump says U.S. is postponing some strikes as it negotiates end to war with Iran.
۱۱. Washington Post. 24 March 2026. Tehran denies claims of progress in peace talks, as Trump declares war "won."
۱۲. Washington Post. 25 March 2026. U.S. plan to end war seeks removal of Iran's enriched uranium, officials say.

د پاڼو شمېره: له 6 تر 7

۱۳. The Guardian. 25 March 2026. Iran gives negative response to U.S. ceasefire plan amid push for talks.
۱۴. Xinhua. 25 March 2026. What to know about conflicting messages on talks between Washington, Tehran.
۱۵. International Energy Agency. 6 February 2026. Strait of Hormuz - About.
۱۶. U.S. Energy Information Administration. 16 June 2025. Amid regional conflict, the Strait of Hormuz remains critical to global energy security.
۱۷. International Committee of the Red Cross. 20 April 2023. When the lights go out: the protection of energy infrastructure in armed conflict.
۱۸. International Committee of the Red Cross. 24 April 2025. The imperative to protect water and water systems during armed conflict.
۱۹. Fearon, James D. 1994. Domestic Political Audiences and the Escalation of International Disputes. *American Political Science Review* 88(3): 577-592.
۲۰. Stanford University, Department of Political Science / FSI. James Fearon profile.